

tivno što je uvijek nalazio u svom dragom kraju predmete svoga umjetničkog djelovanja. Radovaniju će pripasti pozitivnom konstatacijom: opažanje zbilje, da smo svim svojim bićem vezani uz zemlju, uz materiju, koja nas vuče dolje. A svom prijatelju Kiparu vrijednost i dužnost komunikativnosti, značajku kojom neće ostati osamljen u životu. Priroda tragičnosti kod Ksenije Kantoci pokazuje ozbiljnost života i kad se pokazuju obrisi svjetla i radosti. Naravno, doživljena umjetnost Franje Šimunića pokazuje ono ljudsko u svojoj otvorenosti. Dragojević opaža vrijednost malog slikara od šest godina koji spaja svoju sposobnost s predloičnom djelatnošću i metodom. Misli uz kip i biljku, uz promatrani otok njegova kraja, uz more, uz vezu, frulu, prazninu, pa i kad govori o ljudima i metodi, hoće nas na taj način obogatiti da bismo kroz predmete umjetnosti doživljavali veću vrijednost čovjeka. Tako nas Dragojević nastoji oplemeniti prikazujući bezvrijedno i vrijedno, lažno i istinito, dobro i zlo.

J. Kribl

ANTE SEKULIĆ, Književnost bačkih Hrvata. Posebno izdanje Kritika, sv. 5, Zagreb 1970, str. 1—340.

Knjigu je, više s književne strane, ocijenio M. Skvorc u *Crkvi u svijetu* 5 (1970) 193—195. Ovdje bismo željeli upozoriti samo na kratku doduše, ali informativnu uvodnu riječ o *Našoj nepoznatoj književnosti* (str. 5—8) i na I dio, na raspravu *Na rubovima prošlosti* (str. 13—92). II dio (str. 93—309) obuhvaća *Antologijsku panoramu književnosti bačkih Hrvata*. U III dijelu (str. 310—340) važna je, među priložima, bibliografija (str. 313—324). Pisac hrvatske crkvene povijesti i sastavljač teološke bibliografije naći će tu vrijednih podataka. Neki pisci i njihova djela zaslužuju svestraniju teološku prouku da se ocijeni, u našim skromnim okvirima, značaj njihove pojave u našoj teološkoj književnosti. Dosta je npr. uočiti odličnu teološku koncepciju biskupa

Ivana Antunovića koja se očituje već u naslovima njegovih djela: doktrinarno mu je djelo *Bog s čovikom na zemlji, Vac 1879*, a devocionalno *Čovik s Bogom, Kalača 1884*. Iz knjige saznajemo da Jugoslavenska akademija kani izdati i djelo pok. Ivana Kujundžića *Bunjevačko-šokačka bibliografija* u kojoj će se, nadamo se, naći i prikaz koliko su se crkveni ljudi poslužili tiskom za naviještanje Riječi Božje. Taj posao treba još izvesti u svim regijama Crkve u Hrvatskoj, da bismo ocijenili svoju dosadašnjost i svoj sadašnji trenutak odgovornosti.

B. D.

STUDENTSKE »IDEJE«

Danas imademo u Jugoslaviji nekoliko studentskih listova, ozbiljnih ili manje ozbiljnih po svom sadržaju. Uređuju ih obično izolirane grupe samosvjesnih studenata, što znači da ne pružaju uvijek realan odraz općestudentskog misaonog previranja. Uglavnom osrednji listovi u kojima prevladavaju literarni i novinarsko-zabavni pokušaji, jer se upravo kroz takvu razbibrigu najlakše zaboravljaju višegodišnje napetosti i unutarnja negodovanja. U protivnom slučaju, da se otvori problematičnim doprinosima, koje studenti ne mogu pisati bez izazovne komponente, list je osuđen na skorašnju propast. Naprosto nije moguće izdržati pod nemilosrdnim udarcima sa sviju strana, pa i od samih studenata. Njima je naime samo buntovnost zajednička. Tu malo zavidnu razigranost konačno je uvidjelo i Predsjedništvo Saveza studenata Jugoslavije koje je ove godine počelo izdavati Jugoslavenski studentski časopis »IDEJE«. Ne treba posebno naglašavati od kolike važnosti su »IDEJE« ne samo za studente već za sve one koji se bave problemima suvremenog čovjeka i njegove političko-misaone zagonetnosti.

Časopis je suvremeno uređivan, tehnički na svestrano zavidnoj visini, prikladnog formata, a što je najvažnije: cijena mu je vrlo pri-